

Dona i discapacitat, dos testimonis

TRIBUNA

Anna Moilanen

Defensora de la Ciutadania de Palma

«Soc una dona, visc a Palma i tinc 30 anys...»

Em demanen la meua opini3 respecte a la igualtat i, fins i tot, si soc feminista o era «fenimista»? Ara no estic segura perquè jo no s3 el que significa. S3n paraules complicades per jo perquè no s3n coses que jo puc veure o tocar.

Per3 s3 puc dir el que jo vull fer avui i tamb3 puc dir lo que voldria fer dem3, i, per suposat, el que menjar3 i amb qui estar3, perquè s3 llegir i ho tinc tot apuntat.

Lo que jo far3 avui 3s anar al meu centre per fer feina a la impremta, m'agrada fer «tarjeteros», fer un circuit de fit amb els meus companys i veure al meu nuvi.

I dem3..., dem3 tindr3 una sortida a veure la Mostra de fang.

El que m'agrada 3s quan sa gent em mira com una dona, no com una nina. Una dona que sap de les coses, jo tinc opini3 i vull decidir, m'agrada que se m'escolti, encara que em costa dir les coses, 3s a dir, expressar-me.

Tamb3 tinc coses que s3n privades i crec que ning3 em pot obligar a dir-les, aix3 em faria mal. Ho s3 perquè m'han passat coses que no s3n bones: m'han dit que soc «fea y tonta», m'han llevat les meves coses, m'han dit que volien tocar les meves parts 3ntimes i m3s coses.

El que vull 3s ser jo mateixa, que em facilitin les coses per poder fer-les jo i que ning3 em digui les coses malament, soc una dona».

Lola, una dona amb S3ndrome de Down.

D'altra banda ...

Sonia Fern3ndez Cabellos, t3 33 anys i 3s de Cifuentes, Guadalajara, Espa3a i en una entrevista publicada recentment l'3 deia:

«[...]Tengo discapacidad intelectual y f3sica. La intelectual no te la s3 explicar pero la f3sica fue porque me atropell3 un coche cuando era pequena. Puedo andar pero tengo dificultad. Tengo hemiparesia izquierda, creo que se llama as3 [...]».

Durant l'entrevista, «Sonia dice que s3 con la cabeza cuando le preguntan si le han hecho sentir diferente».

Amb dos testimonis en tenim prou per connectar amb la seva realitat i fer-nos una idea de com ho viuen. Per ser dones, a m3s, la seva situaci3 de vulnerabilitat es multiplica fins a all3 inquantificable perquè no existeixen estudis exhaustius en mat3ria de discapacitat des de la perspectiva de g3nere.

Aquestes dones sovint s'enfronten a obstacles per a l'acc3s als serveis p3blics que van des de la circulaci3 pel carrer o als transports, fins a l'acc3s als serveis de salut sexual i reproductiva. Aix3, a m3s de l'estigma i la discriminaci3, tenen dificultats per a comunicar-se sobre les seves necessitats i aix3 les invisibilitza encara m3s.

El que ens expliquen aquestes dones no s3n opinions, s3n fets. 3s per aix3 quan em van convidar a participar en l'esdeveniment de «Paraules per la Igualtat» organitzada per l'associaci3 «Homes per la Igualtat», ho vaig tenir molt clar: la meua veu seria la veu de les dones m3s vulnerables, les que ens necessiten al seu costat per lluitar per al seu espai com dones completes, tal com s3n, i per fer una passa que no deixi el seu dret a una vida plena en simples paraules.

Acabar3 donant les 3ltimes paraules per a les nostres protagonistes:.

S3nia transmetia durant l'entrevista els seus projectes i les seves il·lusions com qualsevol de nosaltres:

«[...] Ahora tengo menos tiempo para escribir, como trabajo por la ma3ana. Trabajo en el Ministerio de Econom3a y Hacienda de Guadalajara y soy conserje. Coger llamadas, hacer fotocopias, escanear, repartir el correo, lo que manden. Me gusta, pero quiero ascender. Soy conserje pero lo m3s bajo, hay una categor3a m3s».

«[...] Luego tambi3n quiero dedicarme a los libros. A ir a los colegios con Plena Inclusi3n a dar charlas de discapacidad. Los ni3os est3n encantados. Les cuento sobre la discapacidad, que hay muchos tipos [...]».

I de Lola, la dona del primer testimoni, us puc dir que t3 molt clar que el seu color preferit 3s el violeta.